

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Egyes lappeldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók.

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. szám, Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Gazdasági érdekképviselő.

A mult hét elején fontos tanácskozást folytattak a szövetségbe lépett magyar mezőgazdasági egyesületek küldöttei a fővárosban. A tanácskozás tárgyát a mezőgazdasági érdekképviselő rég vajdó megvalósítása képezte. Nálunk különös az, hogy az életrevaló, általános szükségét képező intézmények megalkotása milyen nehézségekbe ütközik.

A mezőgazdasági érdekképviselő kérdése már évtizedek óta kísért, senki sincs ellene, mindenki akarja, de azért csak nem tett a kérdés egyetlen egy lépést sem előre.

Az 1879-ben tartott székesséhvári gazdasági kongresszuson már oly erős volt a gazdák elhatározása, hogy azt lehetett volna következtetni, mikép egy év leforgása alatt megszületik az intézmény. Azóta a sajtó és a gazdasági gyülekezetek folyton foglalkoztak vele, míg végre mostan ismételt olyan kifejezést nyert az óhajtas, mint 13 év előtt. Azonban a megoldás módzatára már ismét olyan eltérők voltak a vélemények, hogy a tanácskozáson képviselt 44 szavazat közül 19 egyfelé, 25 pedig másfelé hajlott.

Talán ép ebben a jelenségben kell keresni az okát annak, hogy mindez ideig nem sikerült a mezőgazdasági érdekképviselőt módzatait megállapítani? Mert e nézeteltérés mögött két nagyfontosságú érdek áll, amelyeknek egyiké sem mezőgazdasági érdek, t. i. a kormány befolyásának és a gazdasági egyesületek önkormányzatának az érdeke.

Eddig is ugyancsak az okok akadályozták a mindenki által kívánatosnak tartott mezőgazdasági érdekképviselő megvalósítását. De volt mindezekben túl még egy nagy ellentálló erkölcsi akadály is, az a nemzeti öntudat, hogy a mezőgazdasági érdekek külön való képviseltetése nem szükséges ott, ahol úgy a törvényhozásban, mint a köztörvényhatósági gyülekezetekben így, úgy is a mezőgazdák vannak többségben.

És ez a közvélekedés alapos tévedéssel járt. Mert vajmi szánandó sorsa lehet ennek a sokféle ágazó nagy nemzeti érdekeknek, ha csak akkor gondoskodnak arról a képviselői, mikor a véletlen egy-egy égető kérdést dob eljük az alvó kérdések tömegéből és a körül azután az egyéb közérdekekre való tekintet nélkül tömegesen csoportosulnak a tájékozatlan képviselők.

Kétségtelen, hogy a jól szervezett képviselőre okvetlen szükségük volna a magyar mezőgazdasági érdekeknek. Ez ellen hasztalanul félténykenykedett eddig a kormány és a régi gazdasági egyesületek. De nézzük, módját lelték-e már a megoldásnak? A közelebbi tanácskozásban ötféle javaslatot is hoztak szőnyegre. A többség a vasmegeyi gazdasági

egyesület javaslatának elfogadása által elejtette a pestmegeyi, erdélyi és a központi javaslatokat is, de elejtette Máday Izidor min. oszt. tanácsos terjedelmes külön javaslatát is, amely pedig alighanem a földművelési minisztérium véleményét fejezte ki.

A legtöbb javaslat a gazdasági egyesületek reformálását vette célba. Az elfogadott vasmegeyi javaslat a gazdasági egyesületeket a jelen szervezetükben akarja meghagyni és a gazdasági egyesületek mellett megeyi gazdasági bizottságok szervezését tervezi.

Ha a gazdasági egyesületek főnnálló szervezetén nem változtatnak, bajos dolog lesz azokat a megeyi és járási gazdasági bizottságokkal szerves összeköttetésbe hozni. Már pedig a mezőgazdasági bizottságok sem érnek sokat, amíg a gazdasági egyesületekkel karöltve nem haladnak a mezőgazdaság érdekeinek előmozdítására.

A törvényesen alkotandó községi és járási, illetve megeyi bizottságok mellett a mezőgazdasági egyesületeket bizonyos önkormányzati formával úgy kell szervezni, hogy az egész országban egyenlő hatáskörük legyen és ami fő, egyforma kötelességeik is legyenek az illető vidék mezőgazdasági érdekeinek szolgálatára. Csak így lehet a szervezettől azt várni, hogy a mezőgazdasági bizottságokkal kapcsolatosan működő gazdasági egyesületek a készülöben levő törvényes intézkedéseket az életbe, társadalmi úton is átvigyék, különben marad minden a régi rendezetlen állapotban.

A kormány által tervbevett gazdasági tanácsnak is csak úgy lesz értelme, ha annak ezen a módon megfelelő alapja vettetik. Ugyálszik, erre celtet a földművelésügyi minisztérium is, mikor jól ismert tapogatózójaít javaslatával útnak boesjította. De hát ez a javaslat a gazdasági egyesületek tanácskozásán megbukott és már most nincs egyéb hátra, mint hogy majd Radó Kálmán, a vasmegeyi javaslat apja, iparkodjon az ő szülöttét jobban megfelelő ruházatba öltöztetni s akkor talán megtalálják a mezőgazdák az érdekképviselőtük módját.

Addig azonban sok idő mulik el a már is kétsédelmes ügyben, melynél amint rendezés történni szokott, a mellékérdekek akadályozzák a magasabb közérdek megvalósulását. És ha a kormány a mezőgazdasági tanácsot megalkotja is, most kérdés, lesz-e annak csak annyi üdvös hatása is az országra, mint az ipartanácsnak, amely pedig szervezettébe intézményekre támaszkodik.

Sz. N.

Válasz a védelemre. A szentes-vidéki takarékpénztár ügyre Sz. E. jegy alatt a »Szentesi Lap« f. évi ápril. 12-én megjelent 45-ik számában védelmébe veszi a

»Szentes és Vidéke« f. évi ápril. 10-én megjelent 30-ik számában »Rendkívüli közgyűlés« cím alatt közzétett kritikai megjegyzésem ellenében a takarékpénztárnak f. évi ápril. 9-én tartott rendkívüli közgyűlésén hozott azon határozatát, mely szerint Garay Imre sikkasztó pénztárnok megbüntetését nem kívánja s ellene a bűnvádi feljelentést meg nem teszi.

Pedig nem tette helyesen. Mert ha csak védelmezni akart, akkor támadnia nem szabad, s előre láthatta volna, hogy egy olyan hangú cikk, a melyet ő védelmezni nevez, elmaradhatlanul maga után vonja a választ.

Nóde, sok mindent nem tett ő, vagy az ő tanácsára az intézők, ebben az ügyben helyesen s így ez már ráadás-számba mehet.

Ezeket azonban részletezni nem akarom, mert tudom, hogy azzal csakugyan ártanak az intézők érdekeknek és így közvetve az önmagam érdeke ellen is vétének.

Arra reflektálok tehát csak és azt akarom a vádaskodó védelemmel szemben beigazolni: hogy a »Szentes és Vidéke« című lapom említett cikkében foglalt kritikai megjegyzés a takarékpénztár érdekeire károsabbé, vagy inkább a megkritizált közgyűlési határozat?

Hogy jogom van egy takarékpénztári közgyűlési határozatot kritizálni még a nyilvánosság terén is, azt hiszem arra az is elegendő, hogy a »Szentes és Vidéke« felelős szerkesztője, hirlapíró, s mint ilyen egy nyilvános számadásra kötelezett pénztárvezető eljártását kritizálni jogosult vagyok. Jogos büszkeséggel kijelenthetem azt is, hogy ezen minőségemben tett megjegyzéseimben mindig arra helyeztem a főtlyt s mindig az vezérelt, hogy tisztán az ügy érdekében, minden más mellékes szemponttól menten, egyedül az igazság és törvényesség alapján álló legyen mindennemű kritikám, észrevételem és megjegyzésem. S éppen azért, mert hirlapírói hivatásomat így fogom fel, határozottan vissza kell utasítanom az ügyész úr azon kijelentését, hogy én hirlapírói hatáskörömet túlléptem, mikor az említett határozatot, mint hirlapíró helyteleníttem s a mi csak szabad lenne, azt szabadossa tettem. És pedig annyival inkább kell ezt tennem, mivel azon cikkben semminemű fenyegetés nem foglaltatik, a betétek tömeges felmondása csak esetlegesen van mondva és mint azon határozat beállhatta következménye felelmitve.

Mint hirlapíró tehát, a védelemben eilem felhozott váddal szemben ezekben feleltem meg.

További elmondandóim előtt meg kell jegyeznem, hogy a szentes-vidéki takarékpénztár jól felgottot érdekeknek megóvása s annak minden, még esetlegesen beköszönhető határnyit való megvédelmezése nem csupán mint e pénztárvezető részvényesének áll kötelességében, hanem mint az apam íának, az ipam véjének és sógorom sógorának is, mert itt helyben köztudomású, hogy az apam és egyik sógorom felügyelő bizottsági tag, ipam aligazgató, másik sógorom igazgatósági tag. Nemcsak vagyoniilag vagyok tehát én a takarékpénztárnál érdekelve, hanem családi öszekötéseimmél fogva is s elhiheti a t. ügyész úr ezek után, hogy mindazon megjegyzés, a mit megtamadott védelemben nevezett cikkében, ezen most említett érdekeltségemre való tekintettel történt,

Mint a takarékpénztár részvényese jól felfogott anyagi érdekem szempontjából nem helyeselhettek egy oly közgyűlési határozatot, a mely a hűtlen pénzkészletnek futásához, büntetés elől való meneküléséhez a kaput megnyitja, mert úgy vagyok meggyőződve, hogy egy pénztárszabotnak ilyes ügyekben leghelyesebb út a legnagyobb nyilvánosság, mivel ezzel eleje van véve a lappangva élő de annál veszedelmesebben ható gyanú terjedésének.

Osztom az ügyész úr azon kijelentését, hogy a takarékpénztár a közönség bizalmára útait pénztárat, a közönség bizalma, a mely létjogosultságát, éltető elemét képezi s a mely nélkül fenn nem állhat, eredményt nem produkálhat.

Eppen ezért, erre való tekintettel s ennek megóvása céljából nem szabad úgy viselkednünk egy alkalmazzottunk iránt akkor, mikor a nagyközönség bizalmával visszaévé, tetemes összeget elszakaszt s magánosokat is megkárosít, mert az ilyen eljárás olyan színbent tünteti fel az intézetet, mint egy olyan helyet, ahol a sikkasztásra, csalásra és okmányhamisításra hajló egyének büntetlenül vétkezhetnek.

Elhiszem, hogy keserűen esik így kifejezeten bevenni az elmondottakat, de van-e betegség ellen hatékony orvos-szer, a mely keserű ne volna.

Családi összekötéseimre tekintettel azért tartottam szükségesnek a megtámadott kritikái megjegyzéseimet megtenni, mivel nem lehet közönyös előttem, hogy említett rokonaim, mint intéző és ellenőrző közegek, a felmerült bűncselekménnyel szemben a törvény rendes útján tisztázassanak ki, az általuk vezetett és ellenőrzött pénztárat ért kár okozójának a törvényes eljárás lefolytatása nélkül fennforgó vadja alól. Mert én ugyan teljesen megvagyok győződve, hogy nemcsak rokonaim, de az összes intéző és ellenőrzésre jogosult egyének nem okai a felmerült kárnak, mert sem cselekményekkel, sem mulasztásaikkal arra alkalmat nem szolgáltataltak, de nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy a dolgok ily állásban ezt kétségeltetni nem lehet a nagy közönség és az ország véleménye előtt, hova ez hírek útján elterjed, s nem mindenki ismeri az intéző és ellenőrző egyéneket úgy mint én, meg az intézői ügyész úr s a nagy közönséggel szemben mi és a hozzánk véleményükkel csatlakozók, elenyészlen csekély számmal vagyunk.

Hátva van még a védelem jogi része. Erre is reflektálnom kell, mert ezzel meg ügyvédi reputációm s jogi felfogásom van megtámadva.

E téren nem bocsátkozhatom jogi felfogásom helyességének kimerítő fejtegetésébe, mert a nagy közönség ítélletére annak elsőbbségét, hogy melyikünknek van igaza, — nem bocsáthatjuk, mivel a nagyközönségnek jogi fejtegetésekhez nincs megadva a szükséges ismeret; de különösbbe azért, mert a takarékpénztári rendkívüli közgyűlés említtet beosztató határozata nem adja meg még csak a lehetőséget sem arra, hogy az ügyész úrral vitazza most, később a törvényes eljárás lefolytatása után akarmelyikünk bemutatthatna a nagyközönség előtt az állítása valódiságát igazoló bizonyítékait.

Különben is cikkemben, abból láthatólag, csak mellesleg említettem meg a kérdés jogi részét.

Annnyit azonban meg kell jegyezmem, hogy okirathamisítás történt, mert van is az intézet birtokában két hamisított kötelezvény s mert a mult év végén a felügyelő bizottság által megjejtett letarozások azok a váltók megvoltak, amelyek most a büntény kiderülte alkalmával már hiányoztak. Hasznáta is a sikkasztó pénztárnok ezen váltókat, mert 1886. óta üzven sikkasztásait, a kifizetett váltókon alapuló kötelezettség fennállásának, létezésének bizonyítására hamis váltókkal manipulált.

Ki kell jelentenem végül azt is, hogy nem alapul törvényen az ügyész úr azon kijelentése, miszerint úgy a magánokirat hamisítása, mint a család miatt eskais a sértett fél indítványa folytán inditattik meg a büntető eljárás, mert ahol a büntető törvény ki-

fejezeten nem rendel, hogy csakis a sértett fél indítványa indítható meg a büntető eljárás, ott mindenki büntött vagy vétség hivatalból üldözendő, a csalásra néve pedig az ügyész úr elfeledte elolvadni a büntető törvénykönyv 390. §-át.

Az itt elmondottaknál fogva mondtam én, hogy kár volt az ügyész úrnak ama védelembe belefogni. És még azért is, mert maga elismeri védelme végén, hogy erre a »Szentes-vidéki takarékpénztár«-nak szüksége nincsen!

Dr. Mátéffy Ferenc,
felelős szerkesztő.

Szónoki hatás.

Mikor Sima Ferenc meg Balogh János bevágyakoztak a parlamentbe, mikor a szentesi és tápéi kerület megsalt függetlenségi választópolgárai, e vágyukat, botor voltakban megvalósították, előre tudtuk, hogy az elárult választók képét viselő e két politikai hitelhagyott az országházba is elfogja minden alkalommal önteni azzal a szóadattal, amelynek forrása itthon olyan bőségesen ontotta megyei és városi közgyűléseken a semmit-mondó frázist.

Nos hát, ez be is következett. Sima már kétszer, Balogh egyszer beszélt —. Beszéltek óra-szám és — nem mondtak semmit, kivéven egy jó csomó valótlanosságot a csongrád megyei állapotokról, amelyekben sehogy sem akarják őket számottevő szereplőnek befogadni.

Hiszen tetszetek olvasni a »Szentesi Lap«-ból: Sima Ferenc a dicsőség, hogy a belügyi tárca költségvetésének tárgyalása a hűsvégi szünet előtt nem lett befejezve. Dicsősége ugyan pénzbe kerül... az országban, de mit bánja azt Sima. Az ország pénze, az neki semmi, legfőkébb arra jó, hogy frázisait fizessék belőle.

A szónoki hatás tehát nagyszerű volt. Ó legalább úgy mondja el a saját lapjában. És bizonyosan elvámá, hogy itthon ezt mindenki el is higgye neki.

A baj csak az, — reá néve — hogy itthon ma nem csupán »Szentesi Lap«-ot olvas már a közönség, ha a fővárosi lapokat is és ezek közül nem egy éles szatírával ostromozza a Sima Ferenc parlament szónoklatai hatását.

Tápé képviselője a legjobb úton van, hogy nevétségessé legyen és hirhettege a kerületét.

Szolgáljon ennek igazolására a »Pesti Hírlap« országgyűlési karcolatának itt következő része, melyben alighanem Mikszáth Kálmán csatogtatja meg a maró gúnyos oratorát Sima Ferenc legutóbbi parlamenti szereplése felett:

*

»Utolsó nap a szünetek előtt. A Ház megritkult; a falusi képviselő haza szállingóztak az ünnepekre esőt várni, csak a disputákhoz szükséges személyzet és a Ház kukcái maradtak itt; a szolgák szinte fümigatve nézik a jelenlevőket, mintha mondanák: »Önöknek nincsenek falusi kastelyaik!«

A belügyi tárca lévén napirenden, Sima Ferenc beszélt a szentesi ügyről. Ez a szentesi ügy a parlament »hazajárási kísérte«. A szentesi ügy minduntalan előkerült, hol fehér lepedőben, hol korommal befektetve, hol zöld palástban borzalomra minden igaz lelkeknek. Sima hosszan beszélt, sokat beszélt, de legalább kibeszélte magát (Mert ki tudja: meddig teheti!).

A Ház figyelme gyorsan fogott, kezdtek a képviselő urak kiszókdósnai a folyosóra, de ez egy csöppet sem riasztotta el Tápé követjét, ő csak verte, egyre verte Zsilinszkyt és akit előtálat.

S minthogy Horváth Gyula szülte Simát, a támadás végzsalai Szapary ellen futottak össze.

A hallgatók egyre fogytak, Sima egyre beszélt és egyre itta a vizet, a víz is fogyott, nem gőztek neki hordani a szolgák, de a beszéd csak annál szélesebb medret vajt, órák multak s még mindig hómölyögött a szóadattal, úgy hogy arra néve nem volt többé semmi remény a legnagyobb optimistáknál sem, hogy valaha bevégezze, csakis a körül tanakodának immár Bánffyék fent az emelvényen, hogy vajjon a hallgatók fogynak-e el hamarabb, vagy pedig a főváros vize?

A jobb mező egyre terebb lett, úgy nézett ki, mint a szentesi puszták, csak Eitner állt ott hátul a mieinkből, mint valami kútégn a messzeségben, átellenben a kelepelő szemlalommal. A stenografusok szemhéjai kezdtek lecsukódni, az elnök bágyadtan ereszkedett le székeben, karjait lefogtva. A habarékyárton valóságos tengermorgásba fullt a figyelem.

Csak két ember hallgatta már delútan Sima Ferencet:

Horváth Gyula, a ki szülte Sima Ferencet és Balogh János, a kit szült Sima Ferenc.

De Balogh János is ember, bár Sima szülte; kifelé vette az útját bogár villogású szeméit meglocsolni vízzel.

Nem maradt senki csak Horváth Gyula. Az utolsó boszug. Mint hajdan Mikos Kelemen a márvány-tenger partján. Nagyon morgott a tenger a háta mögött. Előlről el volt halva minden.

De Sima Ferenc ez nem zavarta. Beszélt, egyre beszélt. Egyenesen Horváth Gyulának beszélt.

S beszélné még most is, mint a három-csőrű kacska polgármestere a kit nem lehet a táncolásban megállítani, ha egyszer csak észre nem veszi, hogy a Horváth Gyula megelégedett arca elkezd lassan-lassan hosszabodni, végre hirtelen széthúzódik és egy óriási ásitásban két-felé válik.

Sima annyira megijedt, hogy az arc eltalál szakadni (és a szentesi arckép használhatatlanná válik ezen alakulás következtében) hogy egy hirtelen mondattal bevégezze beszédjét és leült.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. április 14.

— **Közigazgatási bizottság.** Ugynevezett szürke gyűlésbe a f. h. 12-én vármegyénk közg. bizottságának. Egy érdekes tárgy sem élenkítette, egy nagyfontosságú közigazgatási előadmány sem adott neki különös érdeket, úgy — hogy sajátlag egyszerűen napirendre térhetnének fölötte, ha keretében a tanfelügyelő vármegyénk népoktatása és kisdóvászáról örvendest szóbeli jelentést nem tesz. E jelentés szerint Mindszent község 40,000 frt költséggel egy díszes központi iskola építését terveli, Szegvár az újrészén 4000 frt költséggel az igényeknek teljesen megfelelő népiskolát épített s mindkét községben már a következő iskolai évben életbe léptetik a törvényesen kötelező kisdóvást. Tápén ily kisdóvást most létesül és már a jövő hóban megnyílik, ugyszintén Algyőn is a nyári gyermek-menedék hely és Sándorfalván a kisdóvó. — A bizottság elő került közigazgatási előadmányok közt említésre méltó a vidre- és gátér szabályozás ügyében hozott földmívelésügyi miniszteri határozat, melyet lapunk egy korábbi számában már ismertettünk.

— **Vasútügy.** A szentes-vásárhelyi vasúti bizottságnak a költségek financiozására kiküldött szűkebb körű bizottsága gyűlésezett a f. h. 12-én s ez alkalommal elhatározta, hogy a megye által megszavazott 300 ezer, Mindszent által megszavazott 100 ezer és Szegvár által megszavazott 30,000 frtnak kölcsön útján leendő financiozására a legtekintélyesebb 4 hazai pénztázzal és bankkal fog tárgyalásokat kezdeni, hogy minél előnyösebb hitel-művelettel eszközöltsék a financiozás. Határozatba ment tovább, hogy a traciózus keresztülvitele és ezzel kapcsolatban a kisa-játítási terv és összeírás elkészítésére való ajánlattételt iránt a szükséges intézkedések haladéktalan megtörténjenek.

— **Elszólta magát.** Fúrca helyzetbe sodorja az embert sokszor a sértett egyéni hiúság. Bizonyítja ezt Balogh János esete, aki 20 évig tartott kormánypártiság után nem képes magát beletalálni az ellenzékiségbe és az ország-

házban is elszólta magát, mikor szüzbédét tartotta. A függetlenségi »Szegedi Napló« f. évi 88-ik számában »Különös pártállás« címmel keményen bír megérdemelten bírja Balogh János első parlamenti fellépését, kimutatván azon alap erkölcstelen és helytelen voltát, melyről Szentes képviselője a politikai közpöneyforgatását magyarázza. Persze, Balogh Jánoson is beteljesedik a »Simon zsidó« mondása: »Aki rossz anyakulnak, rossz az ellenzéknek is. Mert az ellenzék padról im ezeket mondta szóról-szóra: »A kormány meggyőződhetik arról, hogy ezek az okok azok, melyek Csongrád megye választóközönységét arra indították, hogy csupa ellenzék képviselőt küldjön a képviselőházba és a saját jól felfogott érdekében is intézkedni fog az iránt, hogy álljon vissza a régi állapot és legyen a kormány is képviselve ebben a vármegyében.« Aki ismerős az itteni helyzettel, nyílt magyaráz fordítva, bizonyára így érti Balogh János beszédét: »Halled-e te, belügyminiszter! Beláthatod, hogy csak velem és általam juthat be Csongrád megyéből a parlamentbe valamelyik. Csapd el hát Zsilinszkyt, állítsd vissza a régi állapotot, amikor volt nekünk 18 éven át egy léczkirály főispánunk, ki alatt én nagy úr voltam és kényem szerint cselekedhettem ami nekem tetszett, anélkül, hogy feyelmi vizsgálat alá vonnának. Ha ezt megteszed, őh belügyminiszter! biztosítalak, hogy Csongrád megye ismét küld a parlamentbe kormánypárti képviselőt.« — És Szapáry Gyula gróf belügyminiszter nyomban el is fertette az átvettelt képviselő elcázást, mert azt felelte rá: »Kérem, az alispán, aki ellen olyan ádáz, gyűlöletes harcot folytatott a képviselő úr, tudtommal — épp a folytonos torzalkodást megunva — lemondott állásáról. Ha tehát a képviselő úr olyan nagy befolyású ember a vármegyében, itt az alkalom: választassa meg magát alispánnak! Lássuk: hány szakkal telik a híres virthúsi! Aztán küldjön fel ide a vármegyéjéből jó mamelukokat.« — Szapáry sem így mondta ugyan szóról-szóra, de ez volt beszédjének az igazi értelme; méltó gúnytal adott választ a színész-képviselő nagyképűködésére.

— **Fertálymilliósi csatorna-építés.** A Csongrád-sövényházi ármentesítő társulat újabb nagyszabású építkezésbe fog még az idén. Képzetteti az úgynevezett dongát-csukas, vidécri össekötő csatornáját, az itteni töltéseit, keresztöltéseit, valamint a hozzá tartozó hidakat, tiltákat, átvezeteket és örházakat. Erre az óriási építkezésre a kijavításokkal együtt 295,000 frt van előirányozva. Kállay Albert főispán, társulati miniszteri biztos elnöke alatt a véleményező bizottság a f. hó 11-én délután ejtette meg a vállalat kiadására az ajánlati versenyt a szegedi főispáni hivatalban, A véleményező bizottság részéről jelen voltak: Kaprinay a Károlyi uradalom képviselője, Basa Kálmán a Pallavicini uradalom jószágkormányzója, Novák József a Pallavicini uradalom jogi képviselője, Papp Ödön csanai jegyző. A vállalat iránt élénk érdeklődést tanúsítottak. Összesen öt vállalkozó cég nyújtott be ajánlatot, nevezetesen: Gfrörer Miklós és Deutsch Zsigmond társvállalkozók; Schaar Ede vállalkozó; a magyar építő részvénytársulat Budapestről; Neuschloss és Freund társvállalkozók és végül Deutsch Emil és Lipót Szegedről. Az ajánlatok kombinált tételcinek kiszámítása következett ezután, melyet a társulat szakközgeje végeztek. A számítás, hogy voltaképpen melyik ajánlat a legkedvezőbb. A benyújtott ajánlatok kiszámítása a késő esti órákban ért véget. Legolcsóbb lett Gfrörer és Deutsch, kik az összes munkákat 266 ezer forintért vállalják el.

— **A vásárhely-makói vasút,** mely a szentes-vásárhelyi vasút folytatásaként építenék ki a két nagy és népes város összeköttetésén kívül hivatva leend Erdélyorszá-

nak gazdag természeti kincseit: mint a fát, szénét, útépitési anyagot vidékünkhez is közelebb hozni, — Vásárhely város vasútügyi bizottságában a mult heten tanácskozás tárgyát képezte, azon alkalomból, hogy Zsilinszky Mihály Csongrád vármegye főispánja, mint a vasút engedélyese, Vásárhelyt is megkereste a végett, hogy mily összeggel lenne hajlandó a vasút létesítéséhez hozzájárulni? — A vasútügyi bizottságban az általános vélemény az volt, hogy a vasutat Vásárhely jövőjének érdekében, fejlődésének nagyobb biztosítása végett minden kitelhető módon pártolni kell a megépítést teteme- sebb összeg felajánlásával is biztosítani szükséges. — Így alapon hozta javaslatát a vasútügyi bizottság azt, hogy a törvényhatóság e célra 100,000 frtot ajánljon meg, melyért megfelelő értékű törzsrészvényeket vegyen át. — A közhangulat folytán, mely a legközelebb tartott városi közgyűlésen is oly szépen nyilvánult a vasút mellett — alaposan remélhetni, hogy a törvényhatóság ezen összeget a jelzett készséggel megajánlja és ez által a szentes-vásárhelyi vasút ügyét is egy lépéssel előbb viendi.

— **Zene- és szavaiati est.** Az egyetemi ifjak körének f. hó 18-iki hangversenye iránt olyan élénk érdeklődés mutatkozik város- szerke, de vidéken is, hogy a rendezőség, a székfőlé érkezett felhívásnak eleget teendő, kénytelen volt meghívókat utánnyomatni, dacára annak, hogy ezáltal is ugyanolyan számban lettek a meghívók szétküldve, mint más hasonló alkalomkor. Ez érdeklődésből ítélve, az ifjak hangversenye egyike lesz a legsikerültebbeknek, ami különben kívánatos is. Mert az újonnan alakult körnek ez az első debütje és kívánatos, hogy ezt siker koronázza már azért is, nehogy az ifjúság lehangoltassék és elriadjon további hasonló tevékenység kifejtésétől.

— **Mindszent-Tömörkény.** A tömörkényieknek Mindszent anyaközégtől való elszakadasi igyekezete egyike az örökké vándorúton levő ügyeknek. Megjárta már az útát központól megyéhez, megvétől belügyminisztériumhoz, ki tudná: hány izromban, de azért alig van valamivel előbbre, mint volt akkor, amikor megindították. Most újból a minisztériumtól érkezett el az ügy a vármegyéhez azzal, hogy az ügyiratok Mindszent község azzal telekkönyvének hiteles másolatával pótlandók, amelyre a község tartozásai be vannak táblázva. Így felszereelve fog hát Tömörkényi különszakadasi ügye legközelebb a megyétől a minisztériumhoz visszavándorolni.

— **Miniszteri kiküldöttek a zsilipnél.** Szeged fölött a f. hó 11-én szemlélte meg a székfűrakból álló küldöttséget a Csongrád-sövényházi árm. társulat dongeri zsilipjét, hogy mikép állja a nagy vizet. A küldöttség tagjai voltak: Kállay Albert főispán, Rapacs Radó miniszteri tanácsos, Münsberger Ferenc műszaki tanácsos, Reöck Ivan, Üllmann Sándor kir. főmérnök, Malina Gyula, a felső tórontali társulat főmérnöke, Frohm Miklós, a csongrád-sövényházi árm. társulat főmérnöke. A zsilipen a víznyomási próba megtételét határozták el. A küldöttség délután tért vissza. Rapacs miniszteri tanácsos még azon éjjel a fővárosba vizsautazott, Münsberger műszaki tanácsos másnap reggel Üllmann Sándor kir főmérnök és Reök Ivan kir főmérnök és folyammernökség főmérnökével gózhajón az alsó-tiszai védvonalak megtekintésére indult.

— **Viz volt vagy pezsgő?** Idő: a 22-ik század; hely: a nemzeti múzeum hírlaposztálya. Molyos Felician, hazánk nagynevű történetbúvára, szemüvegét feltolva redős homlokára, veritékötő arccal tartja egyik kezében a »Pesti Hírlap« 1892. évi 101-ik, a másik kezében pedig a »Szentesi Lap« 1892-ik évi 45-ik számát s miközben tekintete egyik újságlapról a másikra révedez, fokozódó izgatottsággal dörmög: »Hm, hm! Hát viz volt-e vagy pez-

gő, amit a tápéi kerület orsz. képviselője: Sima Ferenc az országához 1892. április 9-iki gyűlésen mondott világrendítő beszéde közben ivott? El kell döntenem ezt a kérdést mulhatlanul. Hiszen enélkül nem irhatom meg e nagy férfiú befolyásának történetét, hazánk azon korabeli politikai életét. Víz volt vagy pezsgő? Okvetlenül tudnom kell, hogy megtélhessem: milyen nagy volt akkor a korrupció Csongrád megyében? és milyen befolyással volt e körülmény az országos ügyek alakulására? Itt a »Pesti Hírlap«, azt írja: víz volt. Itt a »Szentesi Lap«, azt írja: pezsgő volt. Hol itt az igazság? Egy országot a való kiderítőjelek! A tudós történetbúvár már-már kétségbeesetten járja körül a két hírlapot. Vergődése kínos. Kiteszik, hogy ebből a dilemmából nem tud kivergődni. Ekkor egy kéz érinti vállát s ahogy hátra tekint VIII-ik Pulszky Ferenc, a ma élő Pulszky Ferenc ükunokája áll mögötte. (Mert a Pulszky-dinasztia uralkodik akkor is a múzeum fölött.) »Mit tusakodik, kedves bátyám? Kérdi a Pulszky-űk s megértvén a kínos kérdést, nyomban ki is rántja zavarából a tudóst, mondván: Hát érdemes ezen töprengeni? Világos, hogy a tápéi képviselő pezsgőt ivott, brausepulvert. Ebből aztán sokat ivott s viz is fogyott, pezsgőt is. Mikor megszomjazott, intett a terem-szolgának: »Adjon nekem még egy brausepulvert!« — A szolga hozta amit kívánt és a »Szentesi Lap«-nak nem kellett hazudnia sem . . . . .

— **Iskolalátogatás.** Tergina Gyula dr. kir. tanfelügyelő a mult hetekben sorra látogatta a megyénkbeli községek népiszkoláit, melyeket tizetesen megvizsgálván, teljes megelégedésének adott kifejezést a tapasztaltak felett. A husvétii ünnep után a tanfelügyelő Szentesre jön s itt időzvéen 8—10 napig, a hatósága alá eső iskolákat fogja sorra látogatni.

— **Halálözás.** Mély részvétellel vettük a gyászhirot, Gunszt Izraelné, szül. Stern Róza asszonynak a f. hó 8-án, élete 80-ik évében történt elhunytáról. A boldogult, ki egyike volt városunk tiszteltreméltó matrónaiknak, a szomszéd Kun-szt.-Mártonban halt meg, hol egyik fiánál látogatásban lévén, döntötte agyba a halálos kór. Hullaját vasárnap reggel szállították haza az irt. temető halottszaháiba, honnan aznap délután temették el ismerősei, jó barátai és rokoni nagy részvete mellett, hogy íthton, az anyaföldben pihenjen. Ravatalát férjén kívül szakmai gyermeke állta körül. Legyen neki csendes pihenése.

— **Arvamegye inségesoinek.** A helybeli vereskeresztegyetelnél az arvamegyei inségesek javára begyűlt könyöradamányoknak, egyéb közbejött fontos közlendők miatt félbezakadt nyilvános nyugtázását a következőkben folytatjuk: Rendőrség gyűjtése folytatólag: Lóvi Klara, Kotvics V. Bálint, Gréczi Ilona, Debreczeni József, Özv. Polgár Józsefné, Csákó Balog Ferenc, Sebest József, Özv. Serkédi Mihályné, Kútas Imre, Vajda Mihály, Nagy Imre, Bleier Lajos, N. N., Guricza István, Földvári N. Lajos, Farkas Imre, Vass Béla, Fránkl Adolf, Pápai Ferenc, Balogh Lajos, N. N., Kosztka Lajos, N. N., Földvári N. József, Orosz Karolin, N. N., Böczén Lajos, Irhazy Ferenc, Háhn Salomonné, Soós Józsefné, Özv. Tarnócziné, Dobosi David, F. Molnár István, Gyarmati János, Tóth Sándor, Sebők Lukács, Udvardi Sándor, Kadáncz Sándor, Széplaki Károlyné, Tóth János, Tarján József, Özv. Oze Györgyné, Négyesi Albertné, Özv. Májzlinger Janosné, Szabó Juliánna, Öze János, Csák Sándor, Judik József, N. N., Horváth Sándorné, Lajos Pál, Kósa János, Lovas István, Kálmán Józsefné, Polgár Mihály, N. N., Böszörményi Sándorné, H. Szabó Ferenc, Dömsödi István, Dobóczki Józsefné, Kiss Sándor, H. Y. Z., N. N., Tarr János, Beck Lajos, Bajczér Lajos, Nagy József fogházor, Vavrek János, Hanka János, MUSA Sándorné, Nagy Ferenc, Pardi Sándor, P. Varga István, Vecseri Sándor, Bárdos János, N. N., N. N., Farkas Károlyné, N. N., S. Molnár Sándor, Juhasz János, Valner János, Vecseri Imréné, Gránicz Balázs, Unterberger Herman, Soós Sándor, Bálint Juliánna,

Irodalom.

Száz József, Simon Mihály, Sebesi Ferencz, Rádi János, ifj. Piti Pál, Aradi István, Dömsödi Antal, Varga Ferencz, Aradi Mihály, Mácsai József, K. Pál Istvánné, Özv. Lakatos Ferenczné, Dinnyés Gábor, Molnár Gergely, Terjék János, Vida Sz. Anna, Fekete Ferencz, Balint Anna, Szekeres István, Özv. Balog Sz. Istvánné, F. Molnár Sándorné, N. N., Pap Sándor, N. N., Berényi Sámuel, Özv. Kútas Lajosné, F. Nagy Lajos, Kiss Sándor, Szatmári Pál, Somodi János, Tóth János, Páli Istvánné, D. Szilágyi Sándorné, id. Kövér Sándor, Kálmán Antal, P. Varga Jánosné, Özv. Dóczy Mihályné, Döme József, Nagy Antal, Abaffy Irma, Szrenkányi Lajos, Riszdorfer Károly, Farkas Antal, Sebesi Pál, Székely Ferencz, Özv. Szépe Ferenczné, Kanász N. Lajos, P. Varga Imre, Sütő Gábor, Kuczák Lajos, Fehér László, Tarr János, Kuczák Mihály, Nejedli Vinczenzia, Götz Ignác, Soós István, Bajomi Sándor, Vincze Borbála, Székely Gyula, Fekete Ferencz, Kukul Mihály, Rideg Zsuzsanna, Fekete Péter, Ambrúsz Ferencz, Rózner Betti, Mester István, Özv. Bagi Ferenczné, Sz. Molnár János, Székely Dániel, Erdőháti N. Imre, Özv. Botos Jánosné, Sreier Sándorné, Czibus Sándorné, Bazsó János, Vass Balint, Egető Balintné, Sarkadi N. Zsuzsanna, Pásztor János, ifj. Piti Imre, Özv. Mácsai Ferenczné, Bauer Ádám, Bokor Lajos, Bleier Ignác, Karai Ferencz, T. Nagy Sámuel, Bertók Imre, Kánvási Imre, K. Tóth István, Kovács Zsuzsanna, Veinberger Janka, Vas Lajos, Horváth János 20—20 kr. — A nyugtázást folytatni fogjuk.

Amerika felfedezésének 400 éves jubileuma alkalmából a **„Képes Családi Lapok”** legutóbbi számának jó része Kolumbusz Kristóf, a nagy felfedező emlékének van szentelve. Kolumbus nagy arcképet, valamint a Genuában neki emelt szobrot hozza a **„Képes Családi Lapok”** e száma szokásos díszes kivitelben, melyhez magyarázatot és megemlékezést Kolumbusról **B. Virágh Géza** írt. A **„Képes Családi Lapok”**-nak e száma az új évnegyed 2-ik számát képezi. Az áprilisi új évnegyedet **baró Horváth Miklós**-nak. A korcsillámai című regényével kezd meg a **„Képes Családi Lapok”** **Baró Horváth Miklós** művei nem szorulnak dicsőretek; zamatos irályát, mely lélektan felfogását eléggé ismeri az olvasóközönség. A korcsillámai című regényében ostorozza a főurak télenességét s a feudális arisztokraczia megtörhetlen gögjét, melylyel a népet elnyomni igyekszenek, magukra vonva ezáltal a népek epés gyűlölségét. E rendkívül érdekes szövevényű regény mellé méltán sorakozik **Csernecky Gyuláné** **„Andrea”** című regénye, mely két egymást szerető szív érzelmeit festi, párhuzamba állítva a szegény ember szeretet szívének küzdelmeit a dúsgazdagéval, vagyis ahol a szerelem pénzzel küzd. A **„Képes Családi Lapok”** e számában van még **Tolnai Lajos** tanulmánya **Csokonay Vitéz Mihály**-ról, **Serly Antal** **„Nagy Jancsi”** című elbeszélése, **Bába Pál** **„Császár igaztettek”** című regénye, **Telekes Béla** **„Utolsó percek”** című rajza, megemlékezés **Kolumbusz Kristóf**-ról, továbbá **Teleki Sándor** és **Kisteleki Ede** hangulatos költeményei. Bátran kimondhatjuk, hogy a **„Képes Családi Lapok”** oly magaslaton áll, melyet más hasonló irányú lap még csak megközelíteni sem képes. S mindezek dacára a legolcsóbb szépirodalmi hetilap, amennyiben előfizetési ára negydevére csak 1 frt 50 kr., félvére 3 frt; egész évre 6 frt. Részünkről nem mulaszthatjuk el t. olvasóink figyelmét e dúst tartalmú szépirodalmi hetilapra felhívni,

s szolgálatot vélnünk tenni, midőn a **„Képes Családi Lapok”**-at melegen ajánljuk pártfogásukba. Az előfizetési pénzék a **„Képes Családi Lapok”** kiadóhivatalába Bpest V. Nagykorona utca 20. szám alá küldendők.

KÖZGAZDASÁG.

Baromfi tenyésztőknek. Az állatkertr régi jó nevű tyúkaszatában vérfelújítás céljából elsőrendű valódi tiszta fajú tenyésztőrezek érkeztek a külföld legkiválóbb tenyésztőitől.

Az igazgatóság már elfogad megrendeléseket fajbaromfi tojásokra és kívánatra bérmentve küld árjegyzéket.

Képes árjegyzék 50 krajcárnak készpénzben vagy levéljegyekben leendő előlege beküldése mellett szinte bérmentve küldetik meg a megrendelőknék.

Bővebb felvilágosítást készséggel nyújt az igazgatóság.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Dr. Máteffy Ferencz**
Társ-szerkesztő: **Bánfalvi Lajos.**

Pályázat.

A Szentes-vidéki takarékpénztárnai betöltendő pénztárnoki állásra pályázat hirdettetik.

Ezen állás 1100 frt — nyugdíj igényre jogosult — évi fizetéssel és az évenként megállapítandó tiszta jövedelemből 1% járulékkal javadalmaztatik.

A pályázók folyamodványukat, melyben életkoruk, képesítések és netalán eddigi szolgálataik okmányokkal igazolandók, a takarékpénztár alólírott igazgatójához folyó évi **április hó 28-ig** nyújtsák be.

A megválasztott pénztárnok köteles leendő állását f. évi május hó 15-én elfoglalni és állásának elfoglalása napjáig **3000 frt** óvadékot — készenben, óvadékképes értékpapirokban vagy teljesen biztosított jelzalogi bekebelezés által adni.

A megválasztás csak **egy év** leteltével fog megerősítést nyerni.

Kelt Szentesen 1892. évi ápril 11-én.

A **„Szentes-vidéki takarékpénztár”** igazgatója nevében:

Bányay József,
igazgató.

— **Eljegyzés.** Rónai Lajos helybeli kereskedő a napokban tartotta eljegyzését Hahn Róza kisasszonnyal, Hahn Lajos félegyházi kereskedő kedves leányával.

— **Omnibusz-közlekedés.** Klein Ignác a hajójáratok megindultával ismét megnyitja az omnibusz-közlekedést a város és Tiszafolyó között. Az omnibusz a hajójáratok napjain a Kassz szálló elől indul mindenkor 4 órákor reggel, a hajótól vissza pedig a hajóindulás után. A viteldij személyenként 40 kr.

Nyers-bastselyem szövület, egész öltönyre való szállít 10 frt 50 krért (kivánatra jobb fajját is) Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zúrióban, postabér- és vámmentesen. Minták postafordultával küldetnek, Svábeja címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Glória selyem — 120 cmtr. szélességben, por- és esőköponyozók, valamint zabonyokra alkalmassat, méterenként 2 frt 65 król. (5)

A vöröskereszt-egylet Erzsébet kórházának
cognac szállítója

**A Gróf Esterházy Géza-féle
COGNAC**

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik. Minőség tekintetében bármely francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig

— sokkal olcsóbb. —

Különlegesség a

COGNAC.

mely mindenütt kapható.

20-8

Központi iroda:

Budapest, külső-váciut 23.

Szaktörői Velemény: a forgalomban lévő valódi francia cognacokkal vetekedhetik

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez a felírás van: „Gróf Esterházy Géza”

Lipose 1892. nagy aranyérem.

Kiváló minták, magánmegrendelőknek díjlanul és bérmentve.

Mintakönyvek szabók részére bérmentve.

Öltözék-szövetek.

Pervien és doszking a magos klérusnak, cs. és kir. hivatalnoki egyenruhákhoz előírás szerinti szövetek, úgyszintén veteránok, tüzoltók, ornások és urasági cseledek részére is.

Billiárd és játékasztal szövetek, loden vízhatlan is, vadászöltönyökhöz, mosószövetek, utazó-plédek 4-14 frtüg stb.

Aki jutányos, tartós, tiszta és valódi gyapjúszövetet és nem olcsó rongyot akar venni, mielyt minden házaló udvarról-udvarra áru s amilyenre varratási díjt sem érdemes vesztegetni, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brűnmben.

Legnagyobb szövetygari raktár a kontinensen.

Állandan 1/2 millió forint értékűt képviselő raktáram és világ üzlet mellett természetesen, hogy sok szövetmaradék halmozódik fel mindenféle nagyságban, melyekből mintát nem küldhetni és így csak szédelges, ha egyes cégek ily maradékokból kinalnak mintákat. Epp ezért e cégekre különösen figyelmeztetem a t. közönséget, melyek 3.10 méteres maradékszöveteket kinalgatnak. Már a hossz mérték egyformaságából kitűnik a szédelges. Ez úgynevezett maradékok valójában divatból kiment, megromlott és eladhatatlan végekből vannak levágyva és siliány áru harmadát sem éri a bevásárlási árnak.

Nem tetsző szövetmaradékok kiserőltetnek, vagy a pénz adatik vissza. Szint, mennyiséget és árt ily maradékok megrendelésénél jó előre tudatni.

Szétküldés csak utánvétellel, 10 frton fölül díjmentesen.

Német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia levelezés. 20—12